

учими дѣцата да четжтъ, треба да имъ наричаме и буквитъ тѣй отъ които е съставена думата : съ-ка буква да са нарича съ този звукъ какъвто са чува кога ѝхъ произнасяме. Послѣ това сме увѣрени, че вие сте разбрали, че ако наречеме звуковетъ или буквитъ въ тѣзи думи по старото — *слово-азъ-како-еръ*, или *вѣди азъ-рци-еръ*, или *се а-ке-еръ* или *ве а-ре-еръ* нѣма да излѣзе сакъ и *варъ* а просто безсмислие. Тѣй като господствующіятъ въ България *силлабически* способъ кара дѣцата да даватъ невѣрни звукове на буквитъ, то по тѣзи причина ги заставляватъ да са научжтъ да сричжтъ преди да са научжтъ да четжтъ. Тукъ дѣтето ще неще, треба да научи слоговетъ, ако иска отъ звуковетъ, които тѣждѣ добръ ся чувжтъ — *се-а-ке еръ* да направи звукъ *сакъ*. А ако бѣхъ му казали : *сѣ-а-кѣ* и само по бърже да му са прочетжтъ (произнесжтъ) тѣзи три звука, тѣ тогава сами щѣхъ да са слѣжтъ въ единъ звукъ *сакъ*, и дѣтето нѣмаше да са мъчи да ги учи. Не е нужно да са казва колко е противоположно и отвратително на дѣтската природа да са учжтъ слоговетъ; защото сѣки отъ васъ, любезни читатели, е ималъ удоволствието да испита това неудоволствие : И тѣй който учителъ иска, ученицитъ му да знажтъ да *четжтъ* още отъ *първіятъ* урокъ безъ да учжтъ слогове; то нека ся води по това „Руководство“. Знайте Господа учители, че много значи, когато дѣтето са учи на драго сърдце и съ радость. Дѣтето още отъ *първіятъ* урокъ ще земе да гледа на себе ся, като „на съ-